

Europeiska unionens officiella tidning

L 120

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

15 maj 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 402/2009 av den 14 maj 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 403/2009 av den 14 maj 2009 om godkännande av ett preparat av L-valin som fodertillsats ⁽¹⁾ 3**

DIREKTIV

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon ⁽¹⁾ 5**

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2009/382/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 28 januari 2009 om det statliga stöd C 27/05 (ex NN 69/04) som har beviljats för inköp av foder i regionen Friuli-Venezia Giulia (artikel 6 i regional lag nr 14 av den 20 augusti 2003 och uppmaning till intresseanmälan från handelskammaren i Trieste) [delgivet med nr K(2009) 187] 13

2009/383/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 14 maj 2009 om tillfälligt upphävande av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1683/2004 på import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina 20

REKOMMENDATIONER

Kommissionen

2009/384/EG:

- ★ Kommissionens rekommendation av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn ⁽¹⁾ 22

2009/385/EG:

- ★ Kommissionens rekommendation av den 30 april 2009 om att komplettera rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG när det gäller ordningen för ersättningar till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 402/2009

av den 14 maj 2009

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	53,3
	TN	115,0
	TR	101,5
	ZZ	89,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	143,8
	ZZ	110,7
0709 90 70	JO	216,7
	TR	116,6
	ZZ	166,7
0805 10 20	EG	44,5
	IL	54,1
	MA	43,6
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	56,8
0805 50 10	AR	50,9
	TR	56,4
	ZA	67,0
	ZZ	58,1
0808 10 80	AR	80,2
	BR	71,7
	CL	72,4
	CN	100,3
	MK	42,0
	NZ	105,1
	US	133,5
	UY	71,7
	ZA	80,2
	ZZ	84,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 403/2009**av den 14 maj 2009****om godkännande av ett preparat av L-valin som fodertillsats****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 1831/2003 innehåller bestämmelser om godkännande av fodertillsatser och anger de grunder och förfaranden som gäller för ett sådant godkännande.
- (2) En ansökan enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1831/2003 om godkännande av det preparat som anges i bilagan till den här förordningen har lämnats in. Till ansökan bifogades de uppgifter och handlingar som krävs enligt artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1831/2003.
- (3) Ansökan gäller ett nytt godkännande av aminosyran L-valin med en renhetsgrad på minst 98 %, producerad av *Escherichia coli* (K-12 AG314) FERM ABP-10640 som fodertillsats för alla arter, så att det införs i tillsatskategorin "näringstillsatser".
- (4) Av yttrandena av den 30 januari 2008 ⁽²⁾ och den 18 november 2008 ⁽³⁾ från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) följer att ami-

nosyran L-valin med en renhetsgrad på minst 98 % inte har skadliga effekter på djurs eller människors hälsa eller på miljön och att den anses vara en källa till tillgängligt valin för alla arter. Myndigheten anser inte att det finns behov av särskilda krav för övervakning efter utsläppandet på marknaden. Den bekräftade även den rapport om analysmetoden för fodertillsatsen som lämnats av det referenslaboratorium som inrättats på gemenskapsnivå i enlighet med förordning (EG) nr 1831/2003.

- (5) Bedömningen av preparatet visar att det uppfyller villkoren för godkännande i artikel 5 i förordning (EG) nr 1831/2003. Preparatet bör därför godkännas för användning i enlighet med bilagan till den här förordningen.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det preparat i kategorin "näringstillsatser" och i den funktionella gruppen "aminosyror, deras salter och analoger" som anges i bilagan ska godkännas som fodertillsats enligt villkoren i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2009.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ The EFSA Journal, nr 695, s. 1-21, 2008.

⁽³⁾ The EFSA Journal, nr 872, s. 1-6, 2008.

BILAGA

Tillsatsens identifieringsnummer	Namn på innehavaren av godkännandet	Tillsats	Sammansättning, kemisk formel, beskrivning, analysmetod	Djurart eller djurkategori	Högsta ålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
						mg/kg helfoder med en vattenhalt på 12 %			
Kategori: näringstillsatser. Funktionell grupp: aminosyror, deras salter och analoger									
3c3.7.1	–	L-valin	Tillsatsens sammansättning: L-valin med en renhetsgrad på minst 98 % (på torrsbstans) producerat av <i>Escherichia coli</i> (K-12 AG314) FERM ABP-10640 Beskrivning av det verksamma ämnet: L-valin (C₅H₁₁NO₂) Analysmetod: Gemenskapsmetod för bestämning av aminosyror (kommissionens förordning (EG) nr 152/2009 ⁽¹⁾)	Alla djurarter	–	–	–	Vattenhalten ska anges.	3 juni 2019

(1) EUT L 54, 26.2.2009, s. 1.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/33/EG

av den 23 april 2009

om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

16 juni 2001, angavs att utsläpp av växthusgaser och föroreningar från transporter utgör ett av de största hindren för hållbar utveckling.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

- (3) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram⁽⁴⁾ erkändes behovet av särskilda åtgärder för att förbättra energieffektiviteten och öka energisparandet och för att integrera klimatförändringsmålen i transport- och energipolitiken, samt behovet av specifika åtgärder inom transportsektorn för att ta itu med frågorna om energianvändning och utsläpp av växthusgaser.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

- (4) I kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "En energipolitik för Europa" föreslogs att Europeiska unionen bör åta sig att till 2020 uppnå en minskning på minst 20 % av växthusgaserna jämfört med 1990. Det har dessutom föreslagits bindande mål som innebär en ytterligare förbättring av energieffektiviteten med 20 % samt en ökning av andelen energi från förnybara energikällor till 20 % av de totala energikällorna och andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn i gemenskapen till 10 % till 2020, bland annat i syfte att ytterligare trygga energiförsörjningen genom att diversifiera bränslemixen.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Naturresurser, beträffande vilka det i artikel 174.1 i fördraget krävs att de ska användas varsamt och rationellt, inbegriper olja, som är den huvudsakliga energikällan inom den Europeiska unionen och även är en stor källa till utsläpp av förorenande ämnen.
- (2) I kommissionens meddelande av den 15 maj 2001 "Hållbar utveckling i Europa för en bättre värld: En strategi för hållbar utveckling i Europeiska unionen", som lades fram vid Europeiska rådets toppmöte i Göteborg den 15 och

- (5) I kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006 "Handlingsplan för energieffektivitet: Att förverkliga möjligheterna" bekräftades att kommissionen kommer att fortsätta sina ansträngningar för att utveckla marknader för renare, smartare, säkrare och mer energieffektiva fordon genom offentlig upphandling och genom att öka medvetenheten kring dessa frågor.

- (6) I halvtidsöversynen av kommissionens transportvitbok från 2001 "Hållbara transporter för ett rörligt Europa" av den 22 juni 2006 bekräftades att unionen kommer att stimulera miljövänlig innovation, särskilt genom fler Euro-normer och genom att främja offentlig upphandling av rena fordon.

⁽¹⁾ EUT C 195, 18.8.2006, s. 26.

⁽²⁾ EUT C 229, 22.9.2006, s. 18.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 30 mars 2009.

⁽⁴⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (7) I sitt meddelande av den 7 februari 2007 "Resultat av översynen av gemenskapens strategi för minskade koldioxidutsläpp från personbilar och lätta nyttofordon" lade kommissionen fram en omfattande ny strategi för att unionen till 2012 ska kunna uppnå det mål som innebär att alla nya personbilar ska ha ett koldioxidutsläpp under 120 g/km. Det föreslogs en rättslig ram för att säkerställa fordonstekniska förbättringar. Kompletterande åtgärder bör främja upphandlingen av bränslesnåla fordon.
- (8) I kommissionens grönbok om kollektivtrafiken i städer av den 25 september 2007 "Mot en ny kultur för rörlighet i städer" konstateras att intressenterna stöder marknadsintroduktionen av rena och energieffektiva fordon genom grön offentlig upphandling. Enligt grönboken skulle en möjlig strategi kunna vara baserad på internaliseringen av externa kostnader genom att använda livscykelkostnader för energianvändning, koldioxidutsläpp och utsläpp av föroreningar som är kopplade till driften av de fordon som ska upphandlas som tilldelningskriterier, utöver fordonspriset. Dessutom skulle den offentliga upphandlingen kunna ge företräde för de nya Euro-normerna. En tidigare användning av renare fordon skulle också kunna förbättra luftkvaliteten i stadsområden.
- (9) Högnivågruppen "Cars 21" stödde i sin rapport av den 12 december 2005 kommissionens initiativ att främja rena och energieffektiva fordon på villkor att det sker på ett integrerat, teknikneutralt och prestandabaserat sätt som omfattar fordonstillverkare, olje- eller bränsleleverantörer, verkstäder, kunder eller förare och offentliga myndigheter.
- (10) I sin rapport av den 27 februari 2007 rekommenderade högnivågruppen för konkurrenskraft, energi och miljö att man vid privat och offentlig upphandling bör ta hänsyn till kostnaderna över hela livscykeln med betoning på energieffektivitet. Medlemsstaterna och gemenskapen bör utarbeta och offentliggöra riktlinjer för offentlig upphandling om hur man går över från upphandling med lägsta pris som tilldelningskriterium till upphandling av mera hållbara halvfabrikat, i linje med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster⁽²⁾.
- (11) Målet med detta direktiv är att stimulera utvecklingen på marknaden för rena och energieffektiva vägtransportfordon, särskilt marknaden för standardiserade fordon som produceras i större antal – såsom personbilar, bussar och lastbilar – eftersom detta skulle ha betydande miljöeffekter, genom att säkerställa en efterfrågan på rena och energieffektiva vägtransportfordon som är tillräckligt hög för att tillverkarna och industrin ska uppmuntras att satsa på och vidareutveckla fordon med låg energianvändning samt låga koldioxidutsläpp och utsläpp av föroreningar.
- (12) Medlemsstaterna bör informera nationella, regionala eller lokala upphandlande myndigheter och upphandlande enheter och operatörer som tillhandahåller kollektivtrafiktjänster om bestämmelserna om upphandling av rena och energieffektiva vägtransportfordon.
- (13) Rena och energieffektiva fordon är i inledningsskedet dyrare än konventionella fordon. Om man skapar en tillräcklig efterfrågan på sådana fordon kan de åtföljande stordriftsfördelarna komma att leda till kostnadsminskningar.
- (14) Detta direktiv behandlar behovet av att stödja medlemsstaterna genom att underlätta och strukturera utbyte av kunskap och bästa praxis för främjande av uppköp av rena och energieffektiva fordon.
- (15) Upphandlingen av fordon för kollektivtrafiktjänster kan få betydande marknadseffekter, förutsatt att harmoniserade kriterier tillämpas på gemenskapsnivå.
- (16) De största marknadseffekterna och det bästa förhållandet mellan kostnader och fördelar uppnås genom tvingande tillämpning av livscykelkostnader för energianvändning, koldioxidutsläpp och utsläpp av föroreningar som kriterier för tilldelning av kontrakt inom upphandlingen av fordon för kollektivtrafiktjänster.
- (17) I linje med tillämpningsområdet för direktiv 2004/17/EG och direktiv 2004/18/EG och med respekt för genomförandet i nationell lagstiftning av dessa direktiv, bör det här direktivet omfatta vägtransportfordon som köps in av upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, oavsett om dessa myndigheter och enheter är offentliga eller privata. Dessutom bör det här direktivet omfatta inköp av vägtransportfordon som används för att tillhandahålla kollektivtrafiktjänster inom ramen för ett avtal om allmännyttiga tjänster, varvid medlemsstaterna får utesluta mindre inköp för att undvika en onödig administrativ börda.

⁽¹⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

- (18) I linje med Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) ⁽¹⁾ och i syfte att undvika en onödig administrativ börda, bör medlemsstaterna kunna undanta myndigheter och operatörer från kraven i detta direktiv vid inköp av fordon som konstruerats och tillverkats för särskilda ändamål.
- (19) Detta direktiv bör erbjuda en uppsättning olika möjligheter för att beakta energi- och miljöpåverkan. Detta skulle göra det möjligt för de myndigheter och operatörer som redan har utarbetat metoder för att tillmötesgå lokala behov och förhållanden att även i fortsättningen tillämpa dessa metoder.
- (20) Det medför inte högre totalkostnader att låta energianvändning, koldioxidutsläpp och utsläpp av föroreningar ingå i tilldelningskriterierna, utan det leder snarare till att driftskostnaderna under hela livscykeln kan beaktas i upphandlingsbeslutet. Denna strategi fungerar som ett komplement till lagstiftningen om Euro-normer, som sätter maximala utsläppsgränsvärden, och ger det aktuella utsläppet ett monetärt värde och kräver inget ytterligare fastställande av normer.
- (21) När kraven på beaktande av energi- och miljöpåverkan har uppfyllts genom att tekniska specifikationer har fastställts, uppmanas upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och operatörer att fastställa specifikationer på en högre energi- och miljöprestandanivå än i gemenskapslagstiftningen, med beaktande av exempelvis Euro-normer som redan antagits men som ännu inte blivit obligatoriska.
- (22) Undersökningen ExternE ⁽²⁾, kommissionens CAFE-program (Clean air for Europe) ⁽³⁾ och undersökningen HEATCO ⁽⁴⁾ har tillhandahållit information om kostnaderna för utsläpp av koldioxid, kväveoxider (NO_x), icke-metankolväten (NMHC) och partiklar. För att tilldelningsförfarandet ska bli enklare kommer det nu gällande kostnadsvärdet att användas.
- (23) Detta direktiv bör fastställa ett intervall för koldioxidkostnader och kostnader för utsläpp av föroreningar som, å ena sidan, medger flexibilitet för att beakta upphandlande myndigheters, upphandlande enheters och operatörers lokala situation, och, å andra sidan, säkerställer en tillräcklig harmoniseringsnivå.
- (24) Tvingande tillämpning av dessa kriterier vid upphandling av rena och energieffektiva fordon hindrar inte tillämpning av andra relevanta tilldelningskriterier. Det hindrar inte heller att man väljer eftermonterade fordon som uppgraderats för att uppfylla kraven på högre miljöprestanda. Sådana andra relevanta tilldelningskriterier kan också tillämpas vid upphandlingar enligt direktiven 2004/17/EG eller 2004/18/EG, förutsatt att dessa kriterier är kopplade till föremålet för upphandlingen, inte ger obegränsad valfrihet till den upphandlande myndigheten eller den upphandlande enheten, är uttryckligen angivna och överensstämmer med de grundläggande principerna i fördraget.
- (25) Metoden för beräkning av livscykelkostnaderna vid drift för utsläpp av föroreningar när det gäller beslut om fordonsupphandling, inklusive de numeriska värden som fastställs i detta direktiv, påverkar inte annan gemenskapslagstiftning där externa kostnader behandlas.
- (26) Vid översyn och revidering av den beräkningsmetod som fastställs i detta direktiv bör man beakta relevanta gemenskapsbestämmelser som hör samman härmed och syfta till samstämmighet med dessa.
- (27) Tilldelningskriterierna avseende energi och miljö bör finnas med bland de tilldelningskriterier som de upphandlande myndigheterna eller upphandlande enheterna ska beakta när de fattar beslut om upphandling av rena och energieffektiva vägtransportfordon.
- (28) Detta direktiv bör inte hindra upphandlande myndigheter och enheter från att tillämpa de senaste Euro-normerna för utsläpp vid upphandling av fordon för kollektivtrafiktjänster redan innan de normerna blir obligatoriska. Det bör inte heller hindra upphandlande myndigheter och upphandlande enheter från att ge företräde åt alternativa drivmedel, såsom vätgas, motorgas (LPG), komprimerad naturgas (CNG) och biodrivmedel, förutsatt att energi- och miljöpåverkan under hela livscykeln beaktas.

⁽¹⁾ EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ Bickel, P., Friedrich, R., ExternE Externalities of Energy. Methodology 2005, update, Europeiska kommissionen, Publikationsbyrån, Luxemburg, 2005.

⁽³⁾ Holland, M., et al., (2005a). Methodology for the Cost-Benefit Analysis for CAFE: Volume 1: Overview of Methodology. AEA Technology Environment, Didcot, 2005.

⁽⁴⁾ Bickel, P., et al., HEATCO Deliverable 5. Proposal for Harmonised Guidelines, Stuttgart, 2006.

(29) Standardiserade gemenskapstestförfaranden för ytterligare fordonskategorier bör tas fram för att förbättra jämförbarheten och öppenheten när det gäller tillverkarnas uppgifter. Tillverkarna bör uppmuntras att lämna uppgifter om energianvändning, koldioxidutsläpp och utsläpp av föroreningar under hela livscykeln.

- (30) Möjligheten att erhålla offentligt stöd för upphandling av rena och energieffektiva vägtransportfordon, inbegripet eftermontering av motorer och reservdelar, som går utöver de obligatoriska miljökraven, erkänns i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd⁽¹⁾ och i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning)⁽²⁾. Relevanta i detta sammanhang är också riktlinjerna som ingår i kommissionens meddelande "Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till järnvägsföretag"⁽³⁾, särskilt fotnot 1 till punkt 34 och fotnot 3 till punkt 36. Bestämmelserna i fördraget och särskilt artiklarna 87 och 88 i detta kommer emellertid att fortsätta att gälla för sådant offentligt stöd.
- (31) Möjligheten att erhålla offentligt stöd för att främja uppbyggnad av nödvändig infrastruktur för distribution av alternativa bränslen erkänns i ovannämnda gemenskapsriktlinjer för statligt stöd till miljöskydd. Bestämmelserna i fördraget och särskilt artiklarna 87 och 88 i detta kommer emellertid att fortsätta att gälla för sådant offentligt stöd.
- (32) Inköp av rena och energieffektiva vägtransportfordon är en möjlighet för städer som vill profilera sig som miljömedvetna. Det är i detta avseende viktigt att information om offentlig upphandling enligt detta direktiv offentliggörs på Internet.
- (33) Offentliggörandet på Internet av relevant information om de ekonomiska styrmedel som finns tillgängliga i varje enskild medlemsstat för rörlighet i städer och för främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon bör uppmuntras.
- (34) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾.
- (35) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa uppgifterna för beräkning av driftskostnaderna under hela livscykeln för vägtransportfordon till inflationen och till tekniska framsteg. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (36) Eftersom målen med detta direktiv, nämligen att gynna och stimulera marknaden för rena och energieffektiva

fordon och förbättra transportsektorns bidrag till gemenskapens miljö-, klimat- och energipolitik, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, för att uppnå den kritiska massa av fordon som krävs för en kostnadseffektiv utveckling från den europeiska industrins sida, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (37) Medlemsstaterna och kommissionen bör fortsätta att främja rena och energieffektiva vägtransportfordon. I detta sammanhang kan de nationella och regionala operativa programmen, såsom de definierats i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden⁽⁵⁾ spela en viktig roll. Gemenskapsprogram såsom Civitas och Intelligent energi – Europa kan dessutom bidra till att förbättra rörligheten i städerna och samtidigt minska rörlighetens negativa effekter.
- (38) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽⁶⁾ uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och mål

Enligt detta direktiv ska upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och vissa operatörer beakta energi- och miljöpåverkan under hela livscykeln, däribland energianvändning och koldioxidutsläpp, liksom utsläpp av vissa föroreningar, när de köper in vägtransportfordon, i syfte att främja och stimulera marknaden för rena och energieffektiva fordon och förbättra transportsektorns bidrag till gemenskapens miljö-, klimat- och energipolitik.

Artikel 2

Undantag

Medlemsstaterna får bevilja undantag från kraven i detta direktiv för inköp av fordon enligt artikel 2.3 i direktiv 2007/46/EG för vilka det på den berörda medlemsstatens territorium inte krävs något typgodkännande eller enskilt godkännande.

⁽¹⁾ EUT C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 184, 22.7.2008, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Artikel 3

Tillämpningsområde

Detta direktiv ska tillämpas på avtal om inköp av vägtransportfordon som görs av

- a) upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter, i den mån dessa omfattas av skyldigheter att tillämpa upphandlingsförfarandena i direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG,
- b) operatörer som tillhandahåller allmännyttiga tjänster inom ramen för avtal om allmän trafik enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg ⁽¹⁾ på en nivå över ett tröskelvärde som ska fastställas av medlemsstaterna och som inte överskrider tröskelvärdena i direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG.

Artikel 4

Definitioner

I detta direktiv avses med

- 1) *upphandlande myndighet*: upphandlande myndighet enligt definitionerna i artikel 2.1 a i direktiv 2004/17/EG och artikel 1.9 i direktiv 2004/18/EG,
- 2) *upphandlande enhet*: upphandlande enhet i den mening som avses i artikel 2.2 i direktiv 2004/17/EG,
- 3) *vägtransportfordon*: ett fordon som ingår i de fordonskategorier som anges i tabell 3 i bilagan.

Artikel 5

Inköp av rena och energieffektiva vägtransportfordon

1. Medlemsstaterna ska senast den 4 december 2010 se till att alla upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och operatörer som avses i artikel 3 vid inköp av vägtransportfordon beaktar energi- och miljöpåverkan vid drift under hela livscykeln enligt punkt 2 och använder sig av minst ett av de alternativ som anges i punkt 3.

2. Den energi- och miljöpåverkan vid drift som ska beaktas ska omfatta åtminstone följande:

- a) Energianvändning,
- b) koldioxidutsläpp, och
- c) utsläpp av NO_x, NMHC och partiklar.

Utöver den energi- och miljöpåverkan vid drift som avses i första stycket får upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och operatörer också överväga andra typer av miljöpåverkan.

3. Kraven i punkterna 1 och 2 ska uppfyllas i enlighet med följande alternativ:

- a) Fastställande av tekniska specifikationer för energi- och miljöprestanda i dokumentationen för inköp av vägtransportfordon för varje typ av påverkan som beaktats, samt eventuella ytterligare typer av miljöpåverkan, eller
- b) beaktande av energi- och miljöpåverkan i inköpsbeslutet, varvid

— detta ska ske genom att dessa typer av påverkan används som kriterier för tilldelning av kontrakt, när ett upphandlingsförfarande tillämpas, och

— den metod som anges i artikel 6 ska användas, när dessa typer av påverkan omvandlas till ett monetärt värde och tas med vid inköpsbeslutet.

Artikel 6

Metod för beräkning av driftskostnaderna under hela livscykeln

1. För tillämpningen av artikel 5.3 b andra strecksatsen ska de driftskostnader under hela livscykeln för energianvändning, liksom kostnader för koldioxidutsläpp och utsläpp av föroreningar enligt tabell 2 i bilagan, vilka är knutna till driften av de fordon som ska köpas in omvandlas till ett monetärt värde och beräknas med hjälp av den metod som anges i följande led:

- a) Driftskostnaden under hela livscykeln för energianvändningen för ett fordon ska beräknas enligt följande metod:

— Fordonets bränsleförbrukning per kilometer enligt punkt 2 i denna artikel ska beräknas i antal enheter energi som används per kilometer, oavsett om siffran anges direkt – såsom för exempelvis eldrivna fordon – eller inte. Om bränsleförbrukningen anges i någon annan enhet ska den omräknas till energianvändning per kilometer med hjälp av omräkningsfaktorerna i tabell 1 i bilagan, som anger de olika bränsletypernas energiinnehåll.

— Vid beräkningen ska ett enhetligt penningvärde per energienhet användas. Detta enhetliga värde ska utgöras av den kostnad per energienhet för bensen eller diesel som är lägst före skatt, när dessa används som transportbränsle.

⁽¹⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.

— Driftskostnaden under hela livscykeln för energianvändningen för ett fordon ska beräknas genom att det totala antalet kilometer under hela livscykeln enligt punkt 3, vid behov med beaktande av antalet redan tillryggalagda kilometer, multipliceras med energianvändningen per kilometer enligt första strecksatsen i denna punkt, samt med kostnaden per energienhet enligt andra strecksatsen i denna punkt.

b) Driftskostnaden under hela livscykeln för koldioxidutsläppen för ett fordon ska beräknas genom att det totala antalet kilometer under hela livscykeln enligt punkt 3, vid behov med beaktande av antalet redan tillryggalagda kilometer, multipliceras med koldioxidutsläppen i kg per kilometer enligt punkt 2, samt med kostnaden per kg enligt det intervall som anges i tabell 2 i bilagan.

c) Driftskostnaden under hela livscykeln för utsläpp av föroreningar enligt tabell 2 i bilagan för ett fordon ska beräknas genom addering av de respektive driftskostnaderna under hela livscykeln för utsläpp av NO_x, NMHC och partiklar. Driftskostnaden under hela livscykeln för varje förorenande ämne ska beräknas genom att det totala antalet kilometer under hela livscykeln enligt punkt 3, vid behov med beaktande av antalet redan tillryggalagda kilometer, multipliceras med utsläppen i gram per kilometer enligt punkt 2, samt med respektive kostnad per gram. Kostnaden ska tas från de gemenskapsmedelvärden som anges i tabell 2 i bilagan.

Upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och operatörer som avses i artikel 3 får tillämpa högre kostnader, förutsatt att dessa kostnader inte överskrider de relevanta värden som anges i tabell 2 i bilagan multiplicerat med en faktor 2.

2. Bränsleförbrukningen, samt koldioxidutsläppen och utsläppen av föroreningar enligt tabell 2 i bilagan, per kilometer vid fordonsdrift ska baseras på standardiserade gemenskapstestförfaranden för de fordon för vilka sådana testförfaranden definieras i gemenskapens lagstiftning för typgodkännande. För fordon som inte omfattas av standardiserade gemenskapstestförfaranden ska jämförbarheten mellan olika anbud säkerställas genom allmänt vedertagna testförfaranden eller resultaten från test som utförts för den berörda myndigheten eller, i avsaknad av detta, information från tillverkaren.

3. Det totala antalet tillryggalagda kilometer för ett fordon under hela livscykeln ska, om inte annat anges, hämtas från tabell 3 i bilagan.

Artikel 7

Anpassning till den tekniska utvecklingen

Kommissionen ska till inflationen och den tekniska utvecklingen anpassa de uppgifter som används för att beräkna driftskostna-

derna under hela livscykeln för vägtransportfordon i enlighet med bilagan. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 9.2.

Artikel 8

Utbyte av bästa praxis

Kommissionen ska underlätta och strukturera medlemsstaternas utbyte av kunskap om och bästa praxis för främjande av sådana inköp av rena och energieffektiva vägtransportfordon som görs av de upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och operatörer som avses i artikel 3.

Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 10

Rapport och omprövning

1. Vartannat år, med verkan från den 4 december 2010 ska kommissionen sammanställa en rapport om tillämpningen av detta direktiv och om de åtgärder som enskilda medlemsstater vidtagit för att främja inköp av rena och energieffektiva vägtransportfordon.

2. Rapporterna ska innehålla en bedömning av direktivets effekter, särskilt när det gäller de alternativ som avses i artikel 5.3, och behovet av ytterligare åtgärder samt, om nödvändigt, lämpliga förslag.

I rapporterna ska kommissionen jämföra både det nominella och det relativa antalet inköpta fordon som motsvarar det bästa alternativet på marknaden sett till energi- och miljöpåverkan under hela livscykeln, inom var och en av de fordonskategorier som anges i tabell 3 i bilagan, med den totala marknaden för dessa fordon samt göra en bedömning av hur de alternativ som anges i artikel 5.3 har påverkat marknaden. Kommissionen ska utvärdera behovet av ytterligare åtgärder, och i förekommande fall inkludera förslag.

3. Senast den dag då den första rapporten läggs fram ska kommissionen undersöka de alternativ som avses i artikel 5.3, presentera en utvärdering av den metod som avses i artikel 6 och vid behov föreslå lämpliga anpassningar.

*Artikel 11***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 4 december 2010. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när det offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 12***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 13***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

P. NEČAS

Ordförande

BILAGA

Uppgifter för beräkning av driftskostnaderna under hela livscykeln för vägtransportfordon

Tabell 1: Energiinnehållet i motorbränslen

Bränsle	Energiinnehåll
Diesel	36 MJ/liter
Bensin	32 MJ/liter
Naturgas/biogas	33–38 MJ/Nm ³
Motorgas (LPG)	24 MJ/liter
Etanol	21 MJ/liter
Biodiesel	33 MJ/liter
Emulsionsbränsle	32 MJ/liter
Väte	11 MJ/Nm ³

Tabell 2: Kostnader för utsläpp inom vägtransporter (i 2007 års priser)

CO ₂	NO _x	NMHC	Partiklar
0,03–0,04 EUR/kg	0,0044 EUR/g	0,001 EUR/g	0,087 EUR/g

Tabell 3: Totalt antal km för vägtransportfordon under hela livscykeln

Fordonskategori (Kategorierna M och N enligt direktiv 2007/46/EG)	Totalt antal km under hela livscykeln
Personbilar (M ₁)	200 000 km
Lätta fordon i förvärvstrafik (N ₁)	250 000 km
Tunga lastbilar (N ₂ , N ₃)	1 000 000 km
Bussar (M ₂ , M ₃)	800 000 km

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 januari 2009

om det statliga stöd C 27/05 (ex NN 69/04) som har beviljats för inköp av foder i regionen Friuli-Venezia Giulia (artikel 6 i regional lag nr 14 av den 20 augusti 2003 och uppmaning till intresseanmälan från handelskammaren i Trieste)

[delgivet med nr K(2009) 187]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2009/382/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Efter att ha fått upplysningar och därefter ett klagomål om att det enligt regional lag nr 14 av den 20 augusti 2003 i regionen Friuli-Venezia Giulia föreskrivs att handelskammarna i Trieste och Gorizia ska beviljas stöd för att tillgodose behoven av foder på jordbruksföretag som drabbades av torkan 2003, uppmanade kommissionen i en skrivelse av den 2 april 2004 de italienska myndigheterna att lämna en rad klargöranden.
- (2) Då kommissionen inte hade fått in något svar efter den fyraveckorsperiod som de italienska myndigheterna hade på sig att inkomma med de begärda upplysningarna, skickade kommissionen en påminnelse genom en skrivelse av den 26 maj 2004.
- (3) Genom en skrivelse av den 10 juni 2004, diarieförd den 15 juni 2004, översände Italiens ständiga representation vid EU till kommissionen en skrivelse från de italienska

myndigheterna där dessa sade sig ha skickat två skrivelser till handelskammarna i Trieste och Gorizia, av den 30 september 2003 respektive den 12 mars 2004, för att uppmärksamma dem på behovet av att offentliggöra en uppmaning till intresseanmälan för det stöd som föreskrivs enligt artikel 6 i ovan nämnda lag och skicka en kopia till kommissionen.

- (4) På grundval av dessa upplysningar uppmanade kommissionen genom en skrivelse av den 28 juni 2004 de italienska myndigheterna att tillsända kommissionen texten i de båda skrivelserna i fråga och de uppmaningar till intresseanmälan som avfattats av de båda handelskammarna. Kommissionen frågade vidare om stöd hade beviljats och, om så var fallet, hur stort stödet var och hur det hade beviljats.
- (5) Genom en skrivelse av den 27 september 2004, diarieförd den 29 september 2004, tillsände Italiens ständiga representation vid EU kommissionen texterna i fråga samt de upplysningar som begärdes i skrivelsen av den 28 juni 2004.
- (6) Eftersom det av dessa upplysningar tydligt framgick att uppmaningen till intresseanmälan redan hade offentliggjorts av handelskammaren i Trieste och föranlett åtgärder, och att det stöd som handelskammarna kunde betala eller hade betalat inte föreskrevs i handelskammarnas allmänna stödordning, som godkänts av kommissionen som statligt stöd N 241/01, beslutade kommissionen att inleda ett ärende om oanmält statligt stöd med nummer NN 69/04.

- (7) Genom en skrivelse av den 12 november 2004 begärde kommissionen ytterligare upplysningar från de italienska myndigheterna om stödet i fråga.
- (8) Samma dag mottog kommissionen en skrivelse från de italienska myndigheterna med de kompletterande upplysningar som begärdes i skrivelsen av den 28 juni 2004 (se skäl 4).
- (9) Genom en skrivelse av den 6 januari 2005, diarieförd den 11 januari 2005, översände Italiens ständiga representation vid EU en skrivelse till kommissionen från de italienska myndigheterna med en begäran om att tidsfristen för att lämna ytterligare upplysningar om stödet i fråga skulle förlängas, för att ge myndigheterna möjlighet att på nytt granska den relevanta regionala lagstiftningen.
- (10) Genom en skrivelse av den 25 januari 2005 beviljade kommissionen en förlängning av tidsfristen med en månad.
- (11) Genom en skrivelse av den 21 februari 2005 översände Italiens ständiga representation vid EU till kommissionen en skrivelse från de italienska myndigheterna i vilken de hävdade att handelskammaren i Gorizia inte hade genomfört det planerade stödet och inte längre hade för avsikt att göra det (skrivelsen åtföljdes av ett beslut av handelskammaren som bekräftade detta).
- (12) Genom en skrivelse av den 28 februari 2005, diarieförd den 1 mars 2005, och en skrivelse av den 30 mars 2005, diarieförd den 31 mars 2005, tillsände Italiens ständiga representation vid EU kommissionen ytterligare upplysningar om det stöd som beviljats av handelskammaren i Trieste.
- (13) Genom en skrivelse av den 22 juli 2005 ⁽¹⁾ informerade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 i fördraget avseende stöd till inköp av foder i regionen Friuli-Venezia Giulia enligt artikel 6 i regional lag nr 14 av den 20 augusti 2003 och uppmaningen till intresseanmälan från handelskammaren i Trieste.
- (14) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.
- (15) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

II. BESKRIVNING AV STÖDET

- (16) Enligt artikel 6 i regional lag nr 14 av den 20 augusti 2003 i regionen Friuli-Venezia Giulia (nedan kallad *regional lag nr 14*) har de regionala myndigheterna rätt att bevilja ett särskilt stöd på 170 000 euro till kammaren för handel, industri, hantverk och jordbruk i Trieste och på 80 000 euro till kammaren för handel, industri, hantverk och jordbruk i Gorizia för att hantera särskilda behov avseende utfodring av djur på djurhållningsföretag som påverkades av 2003 års torka i områden där det saknas ett gemensamt konstbevattningsystem.
- (17) Enligt den uppmaning till intresseanmälan som offentliggjordes av handelskammaren i Trieste ska finansiellt stöd utgå för djurhållningsföretag i Triesteprovinzen som drabbats av torkan 2003 och där produktionen minskat med minst 20 procent i mindre gynnade områden och med 30 procent i andra områden på grund av att marken inte har kunnat bevattnas i avsaknad av gemensamma konstbevattningsystem. Stödet ska utgå i form av stöd till inköp av det foder som krävs för att utfodra boskapen.
- (18) Stödet utbetalas mot uppvisande av fakturor på foderinköp gjorda mellan den 1 maj och den 20 november 2003 i de mängder som krävdes för att tillgodose normala näringsbehov beräknade per djurenhet som finns på företaget och ägs av jordbrukaren. Djurenheterna får omfatta nötkreatur, får, getter och hästdjur som föds upp för slakt eller används i arbete; när det gäller slaktdjur ska jordbrukarna i fråga ha jordbruk som sin huvudsysselsättning, vara självägande lantbrukare och vara registrerade inom jordbrukssektorn hos *Istituto nazionale per la previdenza sociale* (det nationella socialförsäkringsinstitutet). Med termen *foder* avses alla former av torkat hö.
- (19) Stödet kan utbetalas till alla företag i Triesteprovinzen som behöver det tills de medel som avsatts för ändamålet har förbrukats.
- (20) Den största mängden foder som får ersättas per djurenhet är 1 500 kg. Referenspriset som används för att beräkna stödet är 20 euro exklusive moms. Om antalet ansökningar överskrider det beräknade kommer det individuella stödet per djurenhet att minskas proportionellt.
- (21) Om de stödmottagande företagen begär och beviljas annat stöd för förluster orsakade av torkan 2003 ska det stödbelopp som föreskrivs i uppmaningen till intresseanmälan minskas med motsvarande belopp.

⁽¹⁾ Se skrivelse SG(2005)-Greffé D/203816.

⁽²⁾ EUT C 233, 22.9.2005, s. 5.

III. INLEDANDE AV DET FÖRFARANDE SOM ANGES I ARTIKEL 88.2 I EG-FÖRDRAGET

(22) Kommissionen valde att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget då den hyste vissa tvivel om huruvida stödåtgärderna i fråga var förenliga med den gemensamma marknaden. Tvivlen grundade sig på följande omständigheter:

- a) Utifrån de bestämmelser som kommissionen informerats om kunde inte kommissionen dra slutsatsen att tröskelvärdet för stöd hade beräknats helt i enlighet med punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom jordbrukssektorn ⁽¹⁾ (nedan kallade *riktlinjerna*) och kunde därför inte utesluta möjligheten att stödet betalats ut till vissa jordbrukare som inte skulle ha varit stödberättigade om tröskelvärdet för stöd beräknats enligt dessa bestämmelser.
- b) Den metod som använts för att beräkna stödet motsvarade inte den metod som föreskrivs i punkt 11.3 i riktlinjerna eftersom den enbart grundade sig på pris per inköpt viktenhet; stödet skulle dessutom betalas ut på grundval av fakturor på foderinköp, men i den uppmaning till intresseanmälan som offentliggjordes av handelskammaren i Trieste specificerades inte att inköpen måste begränsas till de faktiska foderkvantiteter som gått förlorade på grund av torkan.
- c) Enligt punkt 11.3 i riktlinjerna ska stödbeloppet också minskas med beloppen för eventuella direkta stöd som betalats ut; de italienska myndigheterna lämnade emellertid ingen information om detta, varför risken för överkompensation inte kan uteslutas.
- d) Enligt samma punkt i riktlinjerna ska stödbeloppet minskas med alla belopp som mottagits i form av ersättning från försäkringssystem, och bortfall av normala kostnader för jordbrukaren – exempelvis när grödan inte har kunnat skördas – ska också beaktas; de italienska myndigheterna informerade emellertid inte om detta, vilket ytterligare stärker misstankarna om risken för överkompensation.

IV. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

- (23) Genom en skrivelse av den 26 september 2005, diarieförd den 27 september 2005, översände Italiens ständiga representation vid EU till kommissionen de italienska myndigheternas kommentarer efter inledandet av det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende stödet i fråga.
- (24) De italienska myndigheterna hävdar bland annat att regionen Friuli-Venezia Giulia genom dekret nr 0329/Pres.

utfärdat av regionens ordförande den 16 september 2003 fastställde att torkan 2003 utgjorde "ogynnsamma väderförhållanden", vilket bekräftades av meteorologiska uppgifter insamlade av det regionala meteorologiska observatoriet och behandlades i ett statligt stödärende som anmäldes till kommissionen och godkändes (N 262/04).

- (25) De italienska myndigheterna erkänner att den metod som handelskammaren i Trieste använde för att beräkna jordbrukarnas förluster i Triesteprovinnsen inte överensstämmer med punkt 11.3 i riktlinjerna. De uppger emellertid att handelskammaren i Trieste, efter inledandet av det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget, kontrollerade tröskelvärdena för produktionsförluster för vart och ett av de företag som fått stöd (43 företag) på grundval av en jämförelse mellan den genomsnittliga foderproduktionen under treårsperioden 2000 till 2002 (då ingen kompensation utgick för förluster orsakade av ogynnsamma väderförhållanden) och de foderkvantiteter som skördades 2003. Enligt de italienska myndigheterna visade uppgifterna man fick fram att förlusterna i samtliga fall var större än de lägsta tröskelvärden som fastställdes för stöd (20 procent i mindre gynnade områden och 30 procent i övriga områden).
- (26) De italienska myndigheterna tillägger också att de beräknade vilket stöd som kunde ha utbetalats enligt riktlinjerna. Vid beräkningen använde de sig av de uppgifter som lämnas i regionstyrelsens beslut nr 1535 av den 23 maj 2003 om genomsnittliga foderkvantiteter och foderpriser under treårsperioden 2000 till 2002. De erhållna siffrorna minskades med varje företags deklarerade faktiska årsproduktion för 2003, multiplicerat med det genomsnittliga priset för samma år. De redovisade alla beräkningar i en tabell som visade utbetalade stödbelopp, stödbelopp som kunde ha godkänts enligt riktlinjerna och beloppen för stöd av mindre betydelse som fortfarande kan betalas ut till stödmottagarna enligt kommissionens förordning (EG) nr 1860/2004 av den 6 oktober 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn ⁽²⁾. Om man lägger samman stödet av mindre betydelse och det stöd som kan beviljas enligt riktlinjerna framgår det av tabellen att endast två jordbrukare mottog ett stöd som var större än de förluster de drabbats av, och de italienska myndigheterna har åtagit sig att återbetala detta.
- (27) Vad beträffar övriga tvivel som kommissionen gett uttryck för i samband med att den inledde det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget förklarar de italienska myndigheterna att mottagarna av stödet i fråga inte mottog något direkt stöd för foder och inte heller ersättning via försäkringssystem. De hävdar också att stödmottagarna hade kostnader för att skörda och transportera foder, eftersom en viss mängd foder ändå producerades.

⁽¹⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 325, 28.10.2004, s. 4

- (28) De italienska myndigheterna förklarar slutligen att alla jordbrukare som mottog stödet i fråga informerades om att det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget hade inletts avseende åtgärden i fråga.

V. BEDÖMNING

- (29) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Det stöd som har beviljats enligt regional lag nr 14 motsvarar den definitionen såtillvida att det har beviljats av en lokal myndighet, gynnar viss produktion (boskap, eftersom stödet till inköp av foder är avsett för utfodring av djur) och riskerar att snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna med tanke på Italiens ställning som producent av dessa varor (Italien svarade exempelvis för 13,3 procent av gemenskapens produktion av nötkött och kalvkött 2006, vilket gjorde landet till gemenskapens tredje största producent av nötkött och kalvkött).
- (30) Vissa åtgärder kan emellertid betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden om de omfattas av undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget.
- (31) Med tanke på vilken typ av åtgärd det är fråga om (stöd för att kompensera jordbrukare för förluster orsakade av ogynnsamma väderförhållanden) är det tydligt att det aktuella stödet endast kan omfattas av undantag enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget, enligt vilken stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden på villkor att det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset (undantaget i artikel 87.2 b i EG-fördraget gäller för faktiska naturkatastrofer snarare än förhållanden som kan likställas med naturkatastrofer; såsom anges i riktlinjerna har kommissionen hela tiden hävdat att torkan i sig inte kan anses vara en naturkatastrof i den mening som avses i artikel 87.2 b i EG-fördraget).
- (32) För att kunna omfattas av ovan nämnda undantag måste stödet i fråga, som är olagligt enligt artikel 1 f i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁾ (nuvarande artikel 88), undersökas enligt de materiella kriterier som fastställs i något av de instrument som gällde när stödet beviljades enligt kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt⁽²⁾.
- (33) I det aktuella fallet är de bestämmelser som gällde när stödet i fråga beviljades de bestämmelser som anges i punkt 11.3 i riktlinjerna. Enligt denna punkt gäller följande:
- a) Förlusterna måste nå upp till ett visst tröskelvärde, motsvarande 20 procent av den normala produktionen i mindre gynnade områden och 30 procent i övriga områden. Förlusten ska beräknas för varje företag för sig.
 - b) Ovan nämnda tröskelvärden måste fastställas på grundval av bruttoproduktionen av den berörda grödan för det aktuella året jämfört med bruttoproduktionen ett normalt år. Den senare ska i princip beräknas i förhållande till den genomsnittliga bruttoproduktionen under de föregående tre åren, med undantag för alla år då kompensationsstöd utbetalats till följd av ogynnsamma väderförhållanden. Andra metoder för att beräkna normal produktion (inbegripet regional referensstatistik) kan godkännas, förutsatt att de är representativa och inte grundar sig på onormalt höga avkastningar.
 - c) För att undvika överkompensation får det stödbelopp som ska utbetalas inte överskrida den genomsnittliga produktionsnivån under en normal period multiplicerat med snittpriset under samma period minus den faktiska produktionen det år händelsen ägde rum multiplicerat med snittpriset för samma år.
 - d) Stödbeloppet ska också minskas med alla direkta stöd som har betalats ut.
 - e) Alla belopp som har mottagits via försäkringssystem måste dras av från stödbeloppet. Vidare ska bortfall av för jordbrukaren normala kostnader, exempelvis när en gröda inte behöver skördas, också tas i beaktande.
- (34) När det gäller frågan om huruvida de båda första villkoren är uppfyllda konstaterar kommissionen att de italienska myndigheterna fastställde förekomsten av torka på grundval av relevanta meteorologiska uppgifter. Vad beträffar storleken på de förluster som orsakats av ovan nämnda ogynnsamma väderförhållanden konstaterar kommissionen först och främst att de italienska myndigheterna själva erkänner att den metod som använts för att beräkna de förluster som drabbat jordbrukarna i Triesteprovinen inte uppfyller kraven i punkt 11.3 i riktlinjerna. Kommissionen kan endast bekräfta detta, eftersom det i den uppmaning till intresseanmälan som offentliggjordes av handelskammaren i Trieste endast anges ett tröskelvärde för förluster under vilket stöd kan beviljas, utan att det anges vilken metod som ska användas för att beräkna förlusten.

⁽¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.

(35) Enligt de uppgifter som de italienska myndigheterna lämnat efter inledandet av det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget skulle tillämpningen av den metod som föreskrivs i punkt 11.3 i riktlinjerna, det vill säga i det aktuella fallet en jämförelse mellan den genomsnittliga foderproduktionen under perioden 2000 till 2002 (då ingen kompensation utgick för förluster orsakade av ogynnsamma väderförhållanden) och foderproduktionen 2003, ha lett till att förlusterna överskred de lägsta tröskelvärden som fastställts för stöd (20 procent i mindre gynnade områden och 30 procent i övriga områden) för varje enskilt företag som mottog stöd.

(36) När det gäller den faktiska metod som använts för att beräkna stödet (och därmed frågan om huruvida det tredje villkoret enligt ovan är uppfyllt) konstaterar kommissionen att den använda metoden inte uppfyller kraven i riktlinjerna eftersom stödet betalades ut mot uppvisande av fakturor på foder som köpts in mellan den 1 maj och den 20 november 2003 i de mängder som krävdes för att tillgodose normala näringsbehov hos varje djurenhet på företaget, samtidigt som det i riktlinjerna föreskrivs att det stödbelopp som utbetalas inte får överskrida den genomsnittliga produktionsnivån under en normal period multiplicerat med snittpriset under samma period minus den faktiska produktionen det år då händelsen ägde rum multiplicerat med snittpriset för det året.

(37) De uppgifter som de italienska myndigheterna lämnat efter inledandet av det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget visar att den beräkningsmetod som handelskammaren i Trieste använt sig av i flera fall (12 av 43 fall) har lett till ett högre utbetalt stöd än vad som skulle ha varit fallet om man använt sig av den beräkningsmetod som föreskrivs i riktlinjerna.

(38) Med tanke på att den beräkningsmetod som handelskammaren i Trieste använde sig av i mer än 25 procent av fallen ledde till att de stödbelopp som får utbetalas enligt punkt 11.3 i riktlinjerna överskreds, kan kommissionen inte godkänna den metoden.

(39) När det gäller de andra villkor som föreskrivs i punkt 11.3 i riktlinjerna (och därmed frågan om huruvida det fjärde och femte villkoret enligt ovan är uppfyllt), noterar kommissionen de italienska myndigheternas uppgift om att stödmottagarna i fråga inte mottog direkt stöd till foder eller några belopp via försäkringssystem och att mottagarna verkligen hade kostnader för skörd och transport av foder, eftersom en viss mängd foder producerades. Det innebär att ifrågasvarande villkor inte är tillämpliga i detta fall.

VI. SLUTSATSER

(40) Mot bakgrund av det ovanstående kan kommissionen inte godta att alla villkor som föreskrivs i punkt 11.3 i riktlinjerna är uppfyllda, eftersom den metod som handelskammaren i Trieste använde sig av för att beräkna stödet, såsom hävdas i skäl 38, i många fall ledde till att de belopp som kunde utbetalas utan överkompensation överskreds.

(41) Det stöd som handelskammaren i Trieste beviljat till inköp av foder efter torkan 2003 uppfyller därför inte villkoren för undantag enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget vad avser den del som överskrider det belopp som kunde ha omfattats av detta undantag om man använt sig av den beräkningsmetod för stöd som föreskrivs i punkt 11.3 i riktlinjerna. Den del av stödet som inte överskrider detta belopp är emellertid förenligt med den gemensamma marknaden eftersom det uppfyller alla villkor som föreskrivs i riktlinjerna.

(42) Enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999 ska kommissionen vid negativa beslut i fall av olagligt stöd besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren. Italien måste därför vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det beviljade stödet från stödmottagaren. Enligt punkt 42 i kommissionens tillkännagivande "Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd" ⁽¹⁾ har Italien en tidsfrist på fyra månader efter ikraftträdandet av detta beslut för att verkställa beslutet. Det stöd som ska återkrävas måste inbegripa ränta beräknad i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽²⁾.

(43) Alla stöd som beviljats enligt en stödordning som vid den aktuella tidpunkten uppfyllde villkoren i en kommissionens förordning som antagits på grundval av artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 994/98 ⁽³⁾ (förordningen om stöd av mindre betydelse) ska emellertid inte anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(44) I punkt 49 i kommissionens tillkännagivande "Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd" föreskrivs att en medlemsstat för att kunna beräkna det exakta stödbelopp som ska återkrävas från varje enskild mottagare på grundval av medlemsstatens stödordning får tillämpa de kriterier för stöd av mindre betydelse som var tillämpliga vid tidpunkten för beviljandet av det olagliga eller oförenliga stöd som är föremål för beslutet om återkrav.

⁽¹⁾ EUT C 272, 15.11.2007, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

- (45) När handelskammaren i Trieste beviljade stödet hade gemenskapens regler om stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn ännu inte antagits.
- (46) De första gemenskapsbestämmelserna av detta slag infördes genom förordning (EG) nr 1860/2004.
- (47) I enlighet med förordning (EG) nr 1860/2004 påverkas inte handeln mellan medlemsstaterna av stöd som inte överskrider 3 000 euro per mottagare under en treårsperiod (detta är det stöd av mindre betydelse som beviljas företag) och inte heller snedvrids eller hotas konkurrensen, varför detta stöd inte faller under artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (48) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1860/2004 är samma princip tillämplig på stöd som beviljats före förordningens ikraftträdande förutsatt att det uppfyller alla villkoren i artiklarna 1 och 3 i denna.
- (49) I det aktuella fallet ska individuellt stöd som inte överskrider 3 000 euro inte anses vara statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget om det vid den tidpunkt då det beviljades uppfyllde villkoren i artiklarna 1, 2 och 3 i förordning (EG) nr 1860/2004. Det ovanstående gäller endast belopp som inte överskrider 3 000 euro och som faktiskt har betalats ut enligt den berörda stödordningen. De italienska myndigheterna kan inte göra gällande att antalet återkravfall kan minskas genom att i de tolv fallen med överkompensation räkna av det belopp som varje stödmottagare kunde ha mottagit enligt förordning (EG) nr 1860/2004, eftersom det stödbelopp som beviljats enligt stödordningen inte får omfattas av bestämmelserna i förordningen om stöd av mindre betydelse om det överskrider det högsta tillåtna stödet av mindre betydelse, inte ens vad avser den del som inte överskrider maximibeloppet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som handelskammaren i Trieste (regionen Friuli-Venezia Giulia i Italien) olagligt har genomfört till förmån för inköp av foder i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget är oförenligt med den gemensamma marknaden såtillvida att stödet överskrider det belopp som följer av den metod för beräkning av stöd som föreskrivs i punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom jordbrukssektorn. Det stöd som har beviljats enligt stödordningen är förenligt med den gemensamma marknaden upp till det belopp som följer av den metod för beräkning av stöd som föreskrivs i punkt 11.3 i ovan nämnda riktlinjer och oförenligt vad avser den del som överskrider detta belopp.

Artikel 2

Individuellt stöd som beviljas enligt den stödordning som avses i artikel 1 ska inte utgöra statligt stöd om stödet vid den tid-

punkt då det beviljades uppfyllde de villkor som föreskrivs i den förordning som antagits enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 994/98, tillämplig vid den tidpunkt då stödet beviljades.

Artikel 3

1. Handelskammaren i Trieste (Italien) ska från stödmottagarna återkräva det oförenliga stöd som har beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1.

2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats.

3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta i enlighet med kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004 och kommissionens förordning (EG) nr 271/2008 ⁽¹⁾ om ändring av förordning (EG) nr 794/2004.

Artikel 4

1. Återkravet av det stöd som beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 ska verkställas omedelbart och effektivt.

2. Italien ska inom fyra månader från delgivningen av detta beslut se till att beslutet genomförs.

Artikel 5

1. Italien ska inom två månader från delgivningen av detta beslut lämna följande upplysningar:

a) Totalt belopp (nominellt belopp och ränta) som ska återkrävas från varje stödmottagare.

b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits och de åtgärder som Italien planerar att genomföra för att följa beslutet.

c) Handlingar som visar att stödmottagarna har ålagts att betala tillbaka stödet.

2. Italien ska hålla kommissionen informerad om hur de nationella åtgärder som vidtagits för att genomföra detta stöd framskrider fram till dess att återbetalningen av det stöd som beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 har fullgjorts. Italien ska omedelbart, på begäran av kommissionen, inkomma med upplysningar om åtgärder som redan har vidtagits och åtgärder som planeras för att följa beslutet. Italien ska också lämna detaljerade uppgifter om stödbelopp och ränta som redan har återbetalats av stödmottagarna.

⁽¹⁾ EUT L 82, 25.3.2008, s. 1.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Italien.

Utfärdat i Bryssel den 28 januari 2009

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 maj 2009

om tillfälligt upphävande av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1683/2004 på import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina

(2009/383/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 14.4,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Efter en översynsundersökning enligt artikel 11.2 i grundförordningen (nedan kallad *översynsundersökningen*) införde rådet genom förordning (EG) nr 1683/2004 ⁽²⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av glyfosat, för närvarande klassificerat enligt KN-nummer ex 2931 00 95 (Taric-nummer 2931 00 95 82) och ex 3808 93 27 (Taric-nummer 3808 93 27 19), med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *den berörda produkten*). Förordningen har utvidgats till att även gälla import av glyfosat från Malaysia (oavsett om produkten deklarerats ha ursprung i Malaysia eller inte) enligt Taric-nummer 2931 00 95 81 och 3808 93 27 11, med undantag av de produkter som tillverkas av Crop protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaysia (Taric-tilläggsnummer A 309), och import av glyfosat med ursprung i Taiwan (oavsett om produkten deklarerats ha ursprung i Taiwan eller inte), enligt Taric-nummer 2931 00 95 81 och 3808 93 27 11, med undantag av de produkter som tillverkas av Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taiwan (Taric-tilläggsnummer A 310). Den antidumpningstull som infördes uppgår till 29,9 %.
- (2) Audace, en intresseorganisation för användare och distributörer av den berörda produkten, har lämnat in uppgifter om en förändring av marknadsförhållandena, som ägde rum efter det att perioden för översynen vid giltighetstidens utgång (dvs. 1 januari 2002–31 december 2002) hade löpt ut, och hävdade att sådana förändringar gör det befogat att tillfälligt upphäva de gällande åtgär-

derna i enlighet med artikel 14.4 i grundförordningen. Kommissionen har därför undersökt om det finns skäl för ett sådant tillfälligt upphävande.

B. GRUND FÖR UNDERSÖKNINGEN

- (3) Enligt artikel 14.4 i grundförordningen får antidumpningsåtgärder, om det ligger i gemenskapens intresse, tillfälligt upphävas om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats på så sätt att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppträda om åtgärderna tillfälligt upphävs och under förutsättning att gemenskapsindustrin har getts tillfälle att yttra sig och att dessa yttranden har beaktats. I artikel 14.4 anges det dessutom att antidumpningsåtgärderna i fråga när som helst kan återinföras om skälet till att de tillfälligt upphävdes inte längre är tillämpligt.
- (4) När det gäller gemenskapsindustrin, kan man konstatera att dess situation förbättrades fram till det första halvåret 2008. Beroende på stora prisökningar på EU-marknaden, en ökning av försäljningsvolymen och försäljningsvärdet samt relativt stabila tillverkningskostnader, har vinsten uttryckt i procent av omsättningen ökat markant. Dessa positiva tendenser bekräftas av nyare siffror för tillverkningen och försäljningsvolymen hos den främste gemenskapstillverkaren, som står för merparten av gemenskapsindustrins tillverkning och försäljningsvolym. På grundval av den marknadsinformation som för närvarande finns tillgänglig, är det inte troligt att situationen nämnvärt kommer att förändras om åtgärderna tillfälligt upphävs.
- (5) Gemenskapsindustrin har bekräftat att den aktuella prisnivån på EU-marknaden överlag är oförändrad, trots att Folkrepubliken Kinas exportpriser har sjunkit avsevärt sedan juli 2008.
- (6) Den ökade produktionskapaciteten och tillverkningen i Folkrepubliken Kina kan komma att få en negativ inverkan på EU:s glyfosatpriser på medellång eller lång sikt. Aktuella uppgifter visar emellertid att denna effekt till stor del kan komma att uppvägas av en ökande global efterfrågan.
- (7) Det har inte framkommit något som tyder på att ett tillfälligt upphävande skulle strida mot gemenskapens intresse.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 303, 30.9.2004, s. 1.

- (8) Med tanke på den tillfälliga förändringen av marknadsförhållandena och då särskilt den nuvarande prisnivån på gemenskapsmarknaden, tillsammans med de höga vinstnivåer som gemenskapsindustrin för närvarande uppnår, trots att Folkrepubliken Kinas exportpriser sjunkit de senaste månaderna, anses det osannolikt att den skada som beror på importen av den berörda produkten med ursprung i Folkrepubliken Kina skulle återuppträda till följd av ett tillfälligt upphävande. Kommissionen föreslår därför att de gällande åtgärderna tillfälligt upphävs för en period av nio månader i enlighet med artikel 14.4 i grundförordningen.

C. SAMRÅD MED GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (9) I enlighet med artikel 14.4 i grundförordningen har kommissionen underrättat gemenskapsindustrin om att den avser att tillfälligt upphäva de gällande antidumpningsåtgärderna. Gemenskapsindustrin har givits tillfälle att yttra sig och deras synpunkter har beaktats.

D. SLUTSATSER

- (10) Kommissionen anser därför att alla krav för att tillfälligt upphäva den antidumpningstull som införts på den berörda produkten är uppfyllda i enlighet med artikel 14.4 i grundförordningen. Följaktligen bör den antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 1683/2004 tillfälligt upphävas för en period av nio månader.
- (11) Om den situation som ledde till det tillfälliga upphävandet ändras, kan kommissionen, genom att häva detta, omgående återinföra de berörda antidumpningsåtgärderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den slutgiltiga antidumpningstull som rådet införde genom förordning (EG) nr 1683/2004 på import av glyfosat, klassificerat enligt KN-nummer ex 2931 00 95 (Taric-nummer 2931 00 95 82) och ex 3808 93 27 (Taric-nummer 3808 93 27 19), med ursprung i Folkrepubliken Kina, och som har utvidgats till att även gälla import av glyfosat från Malaysia (oavsett om produkten deklarerats ha ursprung i Malaysia eller inte), enligt Taric-nummer 2931 00 95 81 och 3808 93 27 11, med undantag av de produkter som tillverkas av Crop protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaysia (Taric-tilläggsnummer A 309), och import av glyfosat med ursprung i Taiwan (oavsett om produkten deklarerats ha ursprung i Taiwan eller inte), enligt Taric-nummer 2931 00 95 81 och 3808 93 27 11, med undantag av de produkter som tillverkas av Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taiwan (Taric-tilläggsnummer A 310), ska tillfälligt upphävas för en period av nio månader.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 14 maj 2009.

På kommissionens vägnar

Catherine ASHTON

Ledamot av kommissionen

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 30 april 2009

om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn

(Text av betydelse för EES)

(2009/384/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA
REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 211 andra strecksatsen, och

av följande skäl:

- (1) Överdriven risktagning inom finanstjänstesektorn, särskilt inom banker och investeringsföretag, har bidragit till finansföretags konkurser och systemproblem både i medlemsstaterna och globalt. Dessa problem har spridit sig till resten av ekonomin och medfört höga samhällskostnader.
- (2) Det råder allmän enighet om att olämplig ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn också lett till överdriven risktagning och därmed bidragit till betydande förluster i större finansföretag. Den är dock inte huvudorsaken till den finanskris som spred sig 2007 och 2008.
- (3) Ersättningspraxis inom en stor del av finanstjänstesektorn har stridit mot effektiv och sund riskhantering. Denna praxis tenderade att belöna kortsiktiga vinster och stimulerade personalen att ta överdrivna risker som gav högre inkomster på kort sikt men utsatte finansföretagen för potentiellt större förluster på lång sikt.
- (4) Om riskförvaltning och kontrollsystem varit robusta och högeffektiva, skulle i princip ersättningspraxisens stimulerande av risktagning varit förenlig med finansföretags risktolerans. Riskförvaltning och kontrollsystem har dock sina begränsningar och finanskrisen har visat att de inte

alltid kan hantera risker till följd av olämpliga incitament, beroende på riskernas ökade komplexitet och risktagningens variationsmöjligheter. Att företagsenheter funktionellt skiljs från personalen med ansvar för riskförvaltning och kontrollsystem är följaktligen nödvändigt men inte längre tillräckligt.

- (5) Lämpliga incitament inom ersättningssystemet skulle minska problemen för riskförvaltningen och sannolikt öka dessa systems effektivitet. Det behövs därför principer för sund ersättningspolicy.
- (6) Konkurrenstrycket inom branschen för finanstjänster och många finansföretags gränsöverskridande verksamhet gör det viktigt att säkerställa att principer för sund ersättningspolicy tillämpas enhetligt i alla medlemsstater. Den allmänna uppfattningen är emellertid att principer för sund ersättningspolicy för att kunna vara effektiva borde tillämpas globalt och enhetligt.
- (7) I sitt meddelande "Främja återhämtning i Europa" ⁽¹⁾ inför Europeiska rådets vårmöte lade kommissionen fram sin plan för att återställa och upprätthålla ett stabilt och pålitligt finansiellt system. I meddelandet aviserades bland annat en ny rekommendation om ersättningar inom finanstjänstesektorn, som skulle läggas fram för att förbättra riskhanteringen på finansföretag och anpassa löneincitament till hållbara resultat.
- (8) I denna rekommendation läggs allmänna principer fram för en ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn som bör gälla alla finansföretag verksamma inom branschen.

⁽¹⁾ KOM(2009) 114.

- (9) Dessa allmänna principer kan vara mer relevanta för vissa kategorier av finansföretag än andra, mot bakgrund av gällande förordningar och allmän praxis inom branschen. Principerna bör gälla samtidigt med andra regler och förordningar för en specifik finanssektor. I synnerhet bör avgifter och provisioner till förmedlare och externa tjänsteproducenter vid entreprenad inte omfattas, eftersom ersättningspraxis för sådana avgifter och provisioner delvis redan omfattas av särskilda rättsakter. Exempel är Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling⁽²⁾. Vidare har denna rekommendation när så är tillämpligt ingen påverkan på de rättigheter som arbetsmarknadens parter har vid kollektivförhandlingar.
- (10) När det gäller finansföretag vars värdepapper i en eller flera medlemsstater tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt direktiv 2004/39/EG, ska denna rekommendation tillämpas utöver och i förening med kommissionens rekommendation 2004/913/EG av den 14 december 2004 om att främja en lämplig ordning för ersättningen till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag⁽³⁾ och kommissionens rekommendation 2009/385/EG av den 30 april 2009 om att komplettera rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG när det gäller ordningen för ersättningar till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag⁽⁴⁾.
- (11) Ersättningspolicyn i ett enskilt finansföretag bör också vara relaterad till företagets storlek och verksamhetens natur och komplexitet.
- (12) En riskfokuserad ersättningspolicy bör antas som överensstämmer med effektiv riskförvaltning och inte medför alltför stor riskexponering.
- (13) Ersättningspolicyn bör avse de personalkategorier vars yrkesverksamhet konkret påverkar finansföretagets riskprofil. För att undvika att alltför stor risktagning stimuleras, bör särskilda bestämmelser antas för ersättningen till dessa personalkategorier.
- (14) Ersättningspolicyn bör syfta till att koppla personalens individuella mål till finansföretagets långsiktiga intressen.
- Bedömningen av de resultatbaserade ersättningsdelarna bör avse resultatet på lång sikt och beakta de risker resultatet är förenat med. Resultatbedömningen bör ingå i en flerårig ram, exempelvis avse tre till fem år, för att säkerställa att bedömningen är långsiktig och att den faktiska utbetalningen av de resultatbaserade ersättningsdelarna sprids ut över företagets konjunkturcykel.
- (15) Finansföretag bör kunna återkräva delar av ersättning som utbetalats för resultat enligt uppgifter som senare visat sig vara uppenbart felaktiga.
- (16) Om ett avtal sägs upp i förtid, bör som allmän princip avtalsenliga utbetalningar inte belöna misslyckanden. För ledande befattningshavare i börsnoterade bolag bör de särskilda bestämmelser om avgångsvederlag tillämpas som anges i rekommendation 2009/385/EG.
- (17) För att ersättningspolicyn ska kunna motsvara finansinstitutets mål, affärsstrategi, värderingar och långsiktiga intressen, bör även andra faktorer än det ekonomiska resultatet beaktas. Bland annat bör finansinstitutets system och kontroller efterlevas samt normerna för relationen till kunder och investerare följas.
- (18) Effektiv styrning är ett nödvändigt villkor för en sund ersättningspolicy. Beslut om ett finansföretags ersättningspolicy bör internt utmärkas av öppenhet och insyn samt vara utformade så att intressekonflikter undviks och de inblandade personernas oberoende tryggas.
- (19) Finansföretagets ledning bör ha det yttersta ansvaret för att fastställa ersättningspolicyn för hela företaget och för att övervaka dess tillämpning. För nödvändig sakkunskap bör kontrollfunktioner och vid behov även personalavdelningar och experter vara involverade i denna process. Kontrollfunktionerna bör också vara involverade i ersättningspolicyns utformning och i granskningen av hur den tillämpas. De bör också få lämplig ersättning, så att de engagerar kunniga personer och så att deras oberoende tryggas i förhållande till de företagsenheter de kontrollerar. Inom ramen för sina löpande rapporteringsskyldigheter bör den lagstadgade revisorn också till styrelsen eller revisionskommittén rapportera brister som konstaterats vid granskningen av hur ersättningspolicyn tillämpas.

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 385, 29.12.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ Se sidan 28 i detta nummer av EUT.

- (20) Kontrollen av hur ersättningspolicyn utformas och tillämpas bör bli effektivare, om finansföretagets intressenter – i tillämpliga fall även personalrepresentanter – får tillräcklig information om och engageras i ersättningspolicyns utformning och övervakning. Därför bör finansföretag ge sådan relevant information till sina intressenter.
- (21) Tillämpningen av principerna i denna rekommendation bör stärkas genom det nationella tillsynsorganets granskning. Därför bör det i det nationella tillsynsorganets övergripande bedömning av finansföretags sunda ställning också ingå en bedömning av om deras ersättningspolicy överensstämmer med rekommendationens principer.
- (22) Medlemsstaterna bör också se till att de filialer till finansföretag med säte eller huvudkontor i tredjeland som verkar i en medlemsstat omfattas av samma principer för ersättningspolicy som finansföretag med säte eller huvudkontor i en medlemsstat.
- (23) Rekommendationen bör tillämpas utan att det påverkar åtgärder som medlemsstaterna kan vidta rörande ersättningspolicy i finansföretag som får statligt stöd.
- (24) När medlemsstaterna anmäler åtgärder i enlighet med rekommendationen, bör en klart angiven tidsram ingå för finansföretags antagande av en ersättningspolicy som överensstämmer med rekommendationens principer.
- 1.3 När medlemsstaterna vidtar åtgärder för att se till att finansföretag tillämpar dessa principer, bör de beakta dessa företags natur, storlek och konkreta verksamhetsområde.
- 1.4 Medlemsstaterna bör tillämpa principerna i avsnitten II, III och IV på enskilda finansföretag och deras koncerner. Principer för sund ersättningspolicy bör på koncernnivå tillämpas på moderbolaget och dess dotterbolag, inklusive sådana som är etablerade i finansiella offshore-centrum.
- 1.5 Rekommendationen är inte tillämplig på avgifter och provisioner till förmedlare och externa tjänsteproducenter vid entreprenad.
2. *I denna rekommendation avses med*
- 2.1 *finansföretag*: ett företag som oavsett rättslig ställning eller reglering yrkesmässigt bedriver någon av följande verksamheter:
- a) Mottagande av depositioner och andra återbetalningsbara medel.
- b) Tillhandahållande av investeringstjänster och/eller utförande av investeringsverksamhet enligt direktiv 2004/39/EG.
- c) Engagemang i försäkring eller återförsäkring.
- d) Rörelse som liknar verksamhet enligt punkterna a, b eller c.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT I

Tillämpningsområde och definitioner

1. *Tillämpningsområde*
- 1.1 Medlemsstaterna bör se till att principerna i avsnitten II, III och IV tillämpas på alla finansföretag med säte eller huvudkontor inom deras territorier.
- 1.2 Medlemsstaterna bör se till att principerna i avsnitten II, III och IV tillämpas på ersättningen till de personalkategorier vars yrkesverksamhet konkret påverkar finansföretagets riskprofil.
- 2.2 *ledande befattningshavare*: varje ledamot av ett finansföretags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
- 2.3 *kontrollfunktioner*: riskhantering, internkontroll och liknande funktioner i ett finansföretag.
- 2.4 *rörlig ersättningsdel*: en resultatbaserad del av reglerad ersättning, inklusive bonus.

Finansföretag omfattar men är inte begränsade till kreditinstitut, investeringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag, pensionsfonder och fondföretag.

AVSNITT II

Ersättningspolicy

3. Allmänt

3.1 Medlemsstaterna bör se till att finansföretag inför, tillämpar och vidmakthåller en ersättningspolicy som är förenlig med och främjar sund och effektiv riskhantering och som inte leder till överdriven risktagning.

3.2 Ersättningspolicyn bör överensstämma med finansföretagets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen, som möjligheterna till hållbar tillväxt, och även överensstämma med principerna för skyddet av kunder och investerare vid tillhandahållandet av tjänster.

4. Ersättningspolicyns struktur

4.1 Om ersättningen innehåller en rörlig del eller bonus, bör ersättningspolicyns struktur innebära en lämplig balans mellan fasta och rörliga delar. Den lämpliga balansen mellan delarna kan variera inom personalen och bero av marknadssituationen och den miljö där finansföretaget är verksamt. Medlemsstaterna bör se till att finansföretags ersättningspolicy innebär att den rörliga delen begränsas.

4.2 Ersättningens fasta del bör motsvara en tillräckligt stor andel av den totala ersättningen, så att finansföretaget kan tillämpa en helt flexibel bonuspolitik. I synnerhet bör finansföretaget helt eller delvis kunna hålla inne bonus, om resultatkriterierna inte uppfylls av en viss individ, företagsenhet eller av finansföretaget. Finansföretaget bör också kunna hålla inne bonus om dess situation försämrats väsentligt, särskilt om det inte längre antas kunna fortsätta sin affärsverksamhet.

4.3 Om en betydande bonus utdelas, bör större delen av den senareläggas med en angiven minimiperiod. Det senarelagda bonusbeloppet bör fastställas på grundval av det totala bonusbeloppet i förhållande till den totala ersättningen.

4.4 Den senarelagda bonusdelen bör motsvara de faktiska riskerna i samband med det bonusrelaterade resultatet och kan bestå av aktier, optioner, likvida eller andra medel vars utbetalning senareläggs till efter minimiperioden. Mätning

av framtida resultat som den senarelagda delen är kopplad till bör vara riskjusterad i enlighet med punkt 5.

4.5 Om ett avtal sägs upp i förtid, bör avtalsenliga utbetalningar relateras till vad som presterats och inte vara utformade så att misslyckanden belönas.

4.6 Medlemsstaterna bör se till att ett finansföretags styrelse kan begära hel eller delvis återbetalning av personals bonus som utbetalats för resultat enligt uppgifter som senare visat sig vara felaktiga.

4.7 Ersättningspolicyns struktur bör med tiden uppdateras, så att den utvecklas i takt med förändringar i finansföretagets situation.

5. Resultatmätning

5.1 Om ersättningen är resultatbaserad, bör dess totalbelopp baseras på en kombination av resultatbedömning av individen och den berörda företagsamheten samt av finansföretagets totala resultat.

5.2 Resultatbedömningen bör ingå i en flerårig ram, för att säkerställa att bedömningen avser det långsiktiga resultatet och att den faktiska utbetalningen av bonus sprids ut över företagets konjunkturcykel.

5.3 Resultatmätning som grund för bonus eller bonusfonder bör innehålla en justeringsfaktor för nuvarande och framtida risker för det underliggande resultatet och med hänsyn till faktiska kapital- och likviditetskostnader.

5.4 När individuella resultat bedöms, bör hänsyn också tas till icke ekonomiska kriterier, som interna regler och förfaranden respekteras samt normer för relationen till kunder och investerare följs.

6. Styrning

6.1 Ersättningspolicyn bör omfatta åtgärder för att undvika intressekonflikter. Fastställandet av ersättningar i finansföretag bör vara begripligt och dokumenterat och internt utmärkas av öppenhet och insyn.

6.2 Styrelsen bör fastställa ledande befattningshavares ersättning. Dessutom bör styrelsen fastställa ersättningspolicyns allmänna principer på finansföretaget och ansvara för dess tillämpning.

6.3 Vid utformandet av ersättningspolicyn bör kontrollfunktioner och vid behov även personalavdelningar och externa experter involveras.

6.4 Styrelsens ledamöter med ansvar för ersättningspolicyn samt ledamöter i ersättningskommittéer och personal som är engagerade i ersättningspolicyns utformning och tillämpning bör ha relevant sakkunskap och vara funktionellt oberoende av de företagsenheter de kontrollerar, så att de självständigt kan bedöma ersättningspolicyns lämplighet, inbegripet påverkan på risker och riskhantering.

6.5 Utan att det påverkar styrelsens allmänna ansvar enligt punkt 6.2 bör kontrollfunktionerna minst varje år centralt och självständigt internt granska om ersättningspolicyns tillämpning överensstämmer med styrelsens fastställda policy och förfaranden. Kontrollfunktionerna bör rapportera granskningsresultaten till styrelsen.

6.6 Personal inom kontrollverksamhet bör vara oberoende av de företagsenheter de övervakar, ha lämpliga befogenheter och få ersättning i enlighet med hur de uppfyller sina mål, oberoende av de företagsområden de kontrollerar. Bland annat bör i försäkrings- eller återförsäkringsföretag aktuariefunktionen och den ansvariga aktuarien få ersättning i förhållande till vederbörandes roll i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och inte i förhållande till företagets resultat.

6.7 De allmänna principerna för ersättningspolicyn bör vara tillgängliga för den personal de berör. Denna personal bör i förväg informeras om vilka kriterier som ska styra deras ersättning och om bedömningsprocessen. Bedömningsprocessen och ersättningspolicyn bör vara väl dokumenterade och överblickbara för berörd personal.

AVSNITT III

Uppgiftslämning

7. Utan att det påverkar bestämmelser om sekretess och dataskydd bör finansföretag till sina intressenter lämna rele-

vanta, klara och lättbegripliga uppgifter om ersättningspolicyn enligt avsnitt II och uppdateringen av policyn. Sådan uppgiftslämning kan vara utformad som en separat förklaring om ersättningspolicyn, regelbunden uppgiftslämning i årsredovisning eller ha annan form.

8. Följande uppgifter bör ingå:

a) Uppgifter om beslutsgången för ersättningspolicyn, i tillämpliga fall även uppgifter om ersättningskommitténs sammansättning och befogenheter, liksom namn på den externa konsult som anlitats för utarbetandet av ersättningspolicyn samt relevanta intressenters roll.

b) Uppgifter om sambandet mellan lön och resultat.

c) Uppgifter om kriterierna för resultatmätning och riskjustering.

d) Uppgifter om de resultatkriterier som ligger till grund för rättigheter till aktier, optioner eller rörliga ersättningsdelar.

e) De huvudsakliga parametrarna och motiveringen för eventuella system med årlig bonus och andra förmåner som inte är kontant ersättning.

9. När medlemsstaterna fastställer omfattningen av finansföretagens uppgiftslämning, bör de beakta de berörda företagens natur, storlek och konkreta verksamhetsområde.

AVSNITT IV

Tillsyn

10. Medlemsstaterna bör se till att behöriga myndigheter beaktar finansföretags storlek samt verksamhetens natur och komplexitet, när de övervakar om principerna enligt avsnitt II och III följs.

11. Medlemsstaterna bör säkerställa att finansföretag kan underrätta sina behöriga myndigheter om sin ersättningspolicy enligt denna rekommendation, och om huruvida rekommendationens principer följs, i form av en förklaring om ersättningspolicyn som uppdateras på lämpligt sätt.

12. Medlemsstaterna bör säkerställa att behöriga myndigheter kan begära och få tillgång till alla uppgifter de behöver för att bedöma om principerna i avsnitt II och III följs.

AVSNITT V

Slutbestämmelser

13. Medlemsstaterna uppmanas att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att främja tillämpningen av denna rekommendation senast den 31 december 2009 och anmäla till kommissionen vilka åtgärder de har vidtagit till följd av rekommendationen, i syfte att göra det möjligt för kommissionen att noggrant övervaka situationen och på denna grund bedöma huruvida det finns behov av ytterligare åtgärder.
14. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 30 april 2009.

På kommissionens vägnar

Siim KALLAS

Vice ordförande

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 30 april 2009

om att komplettera rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG när det gäller ordningen för ersättningar till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag

(Text av betydelse för EES)

(2009/385/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211 andra strecksatsen, och

av följande skäl:

(1) Den 14 december 2004 antog kommissionen rekommendation 2004/913/EG om att främja en lämplig ordning för ersättningen till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag ⁽¹⁾, och den 15 februari 2005 antog kommissionen rekommendation 2005/162/EG om uppgifter för företagsexterna styrelseledamöter eller styrelseledamöter med tillsynsfunktion i börsnoterade bolag och om styrelsekommittéer ⁽²⁾. Huvudsyftena med rekommendationerna är att säkerställa insyn när det gäller ersättningspraxis, att ge aktieägarna kontroll över ersättningspolicy och de individuella ersättningarna genom offentliggörande, genom införande av en beslutande eller rådgivande omröstning om ersättningsförklaringen och genom aktieägarnas godkännande av aktiebaserade ersättningssystem, att säkerställa en effektiv och oberoende företagsextern tillsyn samt att ersättningskommittén ska ha åtminstone en rådgivande funktion i fråga om ersättningspraxis.

(2) Det framgår av rekommendationerna att kommissionen bör övervaka situationen, inklusive genomförandet och tillämpningen av principerna i rekommendationerna, och bedöma behovet av ytterligare åtgärder. Erfarenheterna från senare år och på senare tid i samband med finanskrisen har visat att ersättningsstrukturerna har blivit alltmer komplexa och alltför inriktade på kortsiktiga resultat samt att de i vissa fall har lett till alltför höga ersättningar som inte berättigats av resultatet.

(3) Formen, strukturen och nivån på de ledande befattningshavarnas ersättning beslutas i första hand av företagen,

deras aktieägare och eventuella personalrepresentanter, men kommissionen anser ändå att det finns behov av ytterligare principer för strukturen på de ledande befattningshavarnas ersättning som den fastställs i företagens ersättningspolicy, för processen för att fastställa ersättningen samt för kontroll av den processen.

(4) Denna rekommendation påverkar inte, i tillämpliga fall, rätten för arbetsmarknadens parter till kollektiva förhandlingar.

(5) Den befintliga ordningen för ersättningar till ledande befattningshavare bör stärkas genom att man inför principer som kompletterar principerna i rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG.

(6) Strukturen på de ledande befattningshavarnas ersättning bör främja företagets långsiktiga bärkraft och säkerställa att ersättningen bygger på resultatet. Rörliga ersättningar bör därför vara kopplade till förutbestämda och mätbara resultatkriterier, inklusive icke ekonomiska kriterier. Det bör finnas begränsningar för de rörliga ersättningarna. Betydande rörliga ersättningar bör senareläggas en viss period, t.ex. tre till fem år, beroende på resultatkraven. Vidare bör företagen kunna återkräva rörliga ersättningar som utbetalats på grundval av uppgifter som visat sig vara uppenbart felaktiga.

(7) Det är nödvändigt att säkerställa att avgångsvederlag (så kallade fallskärmar) inte blir en belöning för misslyckande och att huvudsyftet med avgångsvederlaget verkligen är att fungera som ett säkerhetsnät om avtalet sägs upp i förtid. Avgångsvederlag bör därför på förhand begränsas till en viss summa eller tidsperiod, som i allmänhet inte bör överstiga ersättningen för två år (beräknat på den fasta ersättningen), och bör inte betalas ut om uppsägningen beror på otillräckliga resultat eller om en befattningshavare avgår på eget initiativ. Detta hindrar inte att avgångsvederlag betalas ut om avtalet sägs upp i förtid beroende på förändringar i företagets strategi eller i samband med fusioner och uppköp.

⁽¹⁾ EUT L 385, 29.12.2004, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 52, 25.2.2005, s. 51.

- (8) System för att ersätta ledande befattningshavare med aktier, aktieoptioner eller andra rättigheter att förvärva aktier eller att uppbära ersättning på grundval av förändringar i aktiekursen bör kopplas närmare till resultat och långsiktigt värdeskapande i företaget. En lämplig intjänandeperiod bör därför gälla innan det slutgiltiga aktieförvärvet kan ske, där det kopplas till krav på resultat. Aktieoptioner och andra rättigheter att förvärva aktier eller att uppbära ersättning på grundval av förändringar i aktiekursen bör inte kunna utövas under en lämplig period, och rätten att utöva dem bör kopplas till krav på resultat. För att ytterligare förebygga intressekonflikter för ledande befattningshavare som innehar aktier i företaget bör befattningshavarna vara skyldiga att behålla en del av sina aktier så länge de innehar sitt uppdrag.
- (9) För att göra det lättare för aktieägarna att ta ställning till ett företags syn på ersättning och öka företagets redovisningsskyldighet inför aktieägarna bör ersättningsförklaringen vara tydlig och lättläst. Det krävs också att man tillhandahåller ytterligare uppgifter om ersättningsarnas struktur.
- (10) För att öka redovisningsskyldigheten bör aktieägarna uppmuntras att delta i bolagsstämmor och att utöva sin rösträtt på ett genomtänkt sätt. Särskilt institutionella aktieägare bör vara ledande när det gäller att öka styrelsernas redovisningsskyldighet i ersättningsfrågor.
- (11) Ersättningskommittéer enligt rekommendation 2005/162/EG fyller en viktig funktion när det gäller att utforma ett företags ersättningspolicy, att förebygga intressekonflikter och att övervaka styrelsen när det gäller ersättningsfrågor. För att stärka kommittéernas roll bör åtminstone en medlem ha expertkunskaper när det gäller ersättningar.
- (12) Konsulter som ger råd i ersättningsfrågor kan hamna i intressekonflikt, t.ex. när de anlitas av ersättningskommittén i fråga om ersättningspraxis och ersättningsöverenskommelser och samtidigt anlitas av företaget, de företagsinterna styrelseledamöterna eller medlemmarna av ledningsgruppen. Ersättningskommittéerna bör vara försiktiga när de anlitar konsulter för att försäkra sig om att samma konsulter inte samtidigt anlitas av företagets personalavdelning, de företagsinterna styrelseledamöterna eller medlemmarna av ledningsgruppen.
- (13) Med hänsyn till att frågan om ersättningar till ledande befattningshavare är så viktig och för att förbättra tillämpningen av gemenskapens bestämmelser på området har kommissionen för avsikt att utöka användningen av olika tillsynsmekanismer, t.ex. årliga resultattavlor och ömsesidig utvärdering av medlemsstaterna. Kommissionen tänker också utforska möjligheten att standardisera offentliggörandet av ersättningspolicyn för ledande befattningshavare.

- (14) När medlemsstaterna anmäler åtgärder i enlighet med denna rekommendation bör det anges en tydlig tidsram för när företagen ska anta ersättningspolicier som överensstämmer med rekommendationens principer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT I

Tillämpningsområde och definitioner

1. Tillämpningsområde

- 1.1 Tillämpningsområdet för avsnitt II i denna rekommendation överensstämmer med tillämpningsområdet för rekommendation 2004/913/EG.

Tillämpningsområdet för avsnitt III i denna rekommendation överensstämmer med tillämpningsområdet för rekommendation 2005/162/EG.

- 1.2 Medlemsstaterna bör vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att börsnoterade bolag för vilka rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG är tillämpliga beaktar denna rekommendation.

2. Definitioner utöver dem som fastställs i rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG

- 2.1. *rörlig ersättning*: ersättningar till de ledande befattningshavarna, inklusive bonusar, som tilldelas enligt resultatkriterier.
- 2.2. *avgångsvederlag*: betalningar som är kopplade till uppsägning i förtid av avtal med företagsinterna styrelseledamöter och medlemmar av ledningsgruppen, inklusive betalningar i samband med uppsägningsperioder eller konkurrensklausuler enligt avtalet.

AVSNITT II

Ersättningspolicy

(Avsnitt II i rekommendation 2004/913/EG)

3. Strukturen hos policyn för ersättningar till ledande befattningshavare

- 3.1 När ersättningspolicyn omfattar rörliga ersättningar bör företagen fastställa gränser för dessa. Den fasta ersättningen bör vara tillräcklig för att företaget ska kunna hålla inne rörliga delar av ersättningen när resultatkriterierna inte är uppfyllda.

- 3.2 De rörliga ersättningarna bör vara kopplade till förutbestämda och mätbara resultatkriterier.

Resultatkriterierna bör främja företagets långsiktiga bärkraft och omfatta icke ekonomiska kriterier som är relevanta för det långsiktiga värdeskapandet i företaget, t.ex. att tillämpliga regler och förfaranden följs.

- 3.3 Om en rörlig ersättning utdelas, bör en väsentlig del av den senareläggas med en angiven minsta period. Den del av den rörliga ersättningen som senareläggs bör stå i proportion till den rörliga ersättningens vikt i förhållande till den fasta ersättningen.

- 3.4 Avtalen med företagsinterna styrelseledamöter och medlemmar av ledningsgruppen bör innehålla bestämmelser som gör det möjligt för företagen att återkräva rörliga ersättningar som utbetalats på grundval av uppgifter som senare visar sig vara uppenbart felaktiga.

- 3.5 Avgångsvederlag bör inte överstiga ett fastställt belopp eller ersättningen för ett fastställt antal år; i allmänhet bör de inte överstiga den fasta ersättningen för två år eller motsvarande.

Avgångsvederlag bör inte betalas ut om avtalet sägs upp på grund av otillräckliga resultat.

4. Aktiebaserad ersättning

- 4.1 Aktier bör inte förvärfas slutgiltigt förrän minst tre år efter det att de tilldelats.

Aktieoptioner eller andra rättigheter att förvärva aktier eller att uppbära ersättning på grundval av förändringar i aktiekursen bör inte kunna utövas förrän minst tre år efter det att de tilldelats.

- 4.2 Slutgiltigt förvärv av aktier och utövande av aktieoptioner eller andra rättigheter att förvärva aktier eller att uppbära ersättning på grundval av förändringar i aktiekursen bör vara kopplade till förutbestämda och mätbara resultatkriterier.

- 4.3 Efter det slutgiltiga förvärvet bör de ledande befattningshavarna behålla ett antal aktier så länge de innehar sitt uppdrag, beroende på behovet att finansiera kostnader i samband med aktieförvärvet. Det antal aktier som ska behållas bör fastställas till t.ex. det dubbla värdet av fasta och rörliga ersättningar för ett år.

- 4.4 Aktieoptioner bör inte ingå i ersättningen till företagsexterna styrelseledamöter eller styrelseledamöter med tillsynsfunktion.

5. Offentliggörande av policyn för ersättningar till ledande befattningshavare

- 5.1 Ersättningsförklaringen, som nämns i punkt 3.1 i rekommendation 2004/913/EG, bör vara tydlig och lättläst.

- 5.2 Utöver de uppgifter som anges i punkt 3.3 i rekommendation 2004/913/EG bör ersättningsförklaringen innehålla följande uppgifter:

a) En förklaring till hur de resultatkriterier som valts ut främjar företagets långsiktiga intressen, enligt punkt 3.2 i denna rekommendation.

b) En förklaring till de metoder som används för att avgöra om resultatkriterierna har uppfyllts.

c) Tillräckliga uppgifter om hur länge de rörliga ersättningarna ska senareläggas, enligt punkt 3.3 i denna rekommendation.

d) Tillräckliga uppgifter om policyn för avgångsvederlag, enligt punkt 3.4 i denna rekommendation.

e) Tillräckliga uppgifter om när aktiebaserade ersättningar slutgiltigt förvärfas, enligt punkt 4.1 i denna rekommendation.

f) Tillräckliga uppgifter om policyn för hur länge aktier måste innehas efter förvärvet, enligt punkt 4.3 i denna rekommendation.

g) Tillräckliga uppgifter om sammansättningen av jämförelsegrupper av företag vars ersättningspolicy har granskats i samband med att det berörda företagets ersättningspolicy fastställts.

6. Aktieägarnas röster

- 6.1 Aktieägare, särskilt institutionella aktieägare, bör uppmuntras att delta i bolagsstämmor och att utöva sin rösträtt på ett genomtänkt sätt när det gäller ersättningar till ledande befattningshavare, med hänsyn till principerna i denna rekommendation och i rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG.

AVSNITT III**Ersättningskommittén**

(Punkt 3 i bilaga I till rekommendation 2005/162/EG)

7. Bildande och sammansättning

7.1 Minst en medlem i ersättningskommittén bör ha kunskaper och erfarenhet när det gäller ersättningspolicyer.

8. Roll

8.1 Ersättningskommittén bör regelbundet granska ersättningspolicyen för företagsinterna styrelseledamöter och medlemmar av ledningsgruppen, inklusive policyen för aktiebase-rade ersättningar, och tillämpningen av den.

9. Arbetssätt

9.1 Ersättningskommittén bör uppvisa självständighet och integritet i sitt arbete.

9.2 När den anlitar en konsult för att få nödvändiga upplysningar om marknadens standarder för ersättningssystem bör ersättningskommittén försäkra sig om att konsulten i fråga inte samtidigt anlitas av personalavdelningen, styrelseledamöterna eller medlemmarna av ledningsgruppen i det berörda företaget.

9.3 Ersättningskommittén bör i sitt arbete försäkra sig om att ersättningarna till enskilda företagsinterna styrelseledamöter och medlemmar av ledningsgruppen är proportioner-

liga mot ersättningarna till andra styrelseledamöter, medlemmar av ledningsgruppen och anställda i företaget.

9.4 Ersättningskommittén bör redogöra för sitt arbete inför aktieägarna, och den bör därför delta i bolagsstämman.

AVSNITT IV**Slutbestämmelser**

10. Medlemsstaterna uppmanas att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att främja tillämpningen av denna rekommendation senast den 31 december 2009.

I detta sammanhang uppmanas medlemsstaterna att anordna nationella samråd med berörda parter rörande denna rekommendation och att till kommissionen anmäla vilka åtgärder de har vidtagit i enlighet med rekommendationen i syfte att göra det möjligt för kommissionen att noggrant övervaka situationen och på denna grund bedöma om det finns behov av ytterligare åtgärder.

11. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 30 april 2009.

På kommissionens vägnar

Siim KALLAS

Vice ordförande

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>